

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὁπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζή Κώστα καὶ Γεωργίου προσήνεγκε φράγκους 5.600.
Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἰδρυμ. Βιττώρης, ἰδιωτὴς εἰς τὸ ἔξοιον οὐκ ἔτι μετοχῆς τῆς ἑλλην. ἀποστολῆς ἑταιρίας, ἦτοι φράγκα 4.000.
ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνεισέφερον δι' ἑράνου ἐν Γενεύῃ φράγκα 1.011.
ὑπὲρ τῆς Φιλανθρωπικῆς ἑταιρίας ἐν Κυρίῳ καὶ κυρία Γεωργία Κορωνίου προσήνεγκε φρ. 1.000.
ὑπὲρ τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ συλλόγου δ. κ. Γ. Κορωνίου προσήνεγκε φρ. 1.000.
ὑπὲρ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζή Κώστα δ. κ. Δ. Σωφίας προσήνεγκε φρ. 1.000.
ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στάβου ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀδελφότης Ἰ. Χατζή προσήνεγκε 140 λίρας στερλίνας καὶ 2 ἐκδοφράγκα.
ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐνταῦθα διατρίβει κ. Παυλὶς Γ. Ζαφίρης προσήνεγκε φρ. 500.
ὑπὲρ τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ συλλόγου δ. κ. Δημ. Σωφίας προσήνεγκε φρ. 500.
Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἀν. Χαδευτὴς προσήνεγκε εἰς τὸν Ἑλλ. λην. Δ. Σ. α. σ. α. λ. δ. ο. Σ. λ. λ. ο. γ. ο. α. ν. λίρας τουρκικάς 110.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2126. — Ἑστία. Ἐκδίδεται: κατὰ κυριακὰν. Ἔτος Ε' Τόμος Ε', 41 Μαΐου 1880. Ἀριθ. 228 (176). Ἀπρίλ 20. Ἀθήναι, ἑφάπαξ τῆς ἑστίας. ἄδός Στάδιο ἀριθ. 6, 40, σ. 16. Περιεχόμενα: Σοφίης τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου Ἰου κτλ. ἐπὶ ἐπαυραστάσας. — Ἐπιστολὴ αἰῶνιστοῦ ἀπὸ Κ. Παπαδόπουλου. — Ἀνέκδοτα: (Μυθιστορία Ε. Μάλου, βραβεύθησα παρὰ τῆς γαλλ. λέξης Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Μαρία ἡ ἁγία. — Τὰ θέματα ἐν Ἰσπανίᾳ. — Ὁ δραματικὸς χορὸς τῆς Πετροπόλεως. — Αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαί. — Ἐξήκοντα ἔτος ἐνδοῦ τοῦ θάνατος. — Νομισμὸν καὶ ἀγαθότης τῶν περγονῶν. — Βαφὴ τῶν θρησμάτων. — Ἐνθύματα καὶ ἀνέκδοτα τοῦ δονοῦ Δε-λα-Ροσσουκῶ (Μετάφρ. Π. Ζουγίου). — Ἀνέκδοτα πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλλήλα. — Ἐπιμνηστικὰ. — Μία συμβουλή καὶ ἑξομαχία ἀπὸ τοῦ ἑστίου. — Ἡ ἐν τῇ ἑστίᾳ καταχωρησθέντα διατρίβει. — Περι τῆς ἀσέβειας ἀδελφότητος. — Ἑλλησπίνος ἀδικανόσμων μετὰ φαντασίας γαλλιστὶ ὑπὸ τῆς λογιᾶς κυρίας Διμήνης συζήτου τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς σχολῆς, δημοσιεύει δὲ ὁ ἀνὴρ ἐν ἑστίᾳ. — Ὁ κ. Δ. Βερναρδίνης ἰδιοκτήτης ἐν Μυτιλήνῃ τῆς ἡμετέρας ἀγγελίας. — Ἐνδοξοὶ εἰς τὴν προτροπὴν πολλῶν καὶ φίλων, ἀπεφάσισαν νὰ δημοσιεύσω τὸ πᾶν κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις σκηρὴν διδασκῶν, ἀνέκδοτον δὲ τῆς, ἰστορικὸν μου δρᾶμα, τὴν ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπικαλεσάμεθα τὴν αὐτοδρόμην τῶν φίλων τῆς ἑθνικῆς σκηρῆς. Τὸ δρᾶμα συνοδευόμενον μετὰ προλεγόμενα, ὅσα καὶ ὅποια ἔχον καλὴν χρῆσιν, εἰς πληροτέραν κατανοήσιν αὐτοῦ, θέλει τυπωθῇ ἐν Ἀθήναις μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς τυπογραφικῆς κομφοτήτος, καὶ συναποτελῇ βιβλίον ἐκ 12—15 τοιούτων φύλλων. Ἡ δὲ τιμὴ αὐτοῦ διὰ τοὺς συνδρομητὰς εἶναι φράγκα τρία, πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ. Ἐδωκένθα ὅπως ταχέως ἰδοῖ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τοῦ βιβλίου τοῦτο ἔργον τοῦ ποιητοῦ τῆς Μερσίνης. — Τὴν προσεχὴ ἐξομαχία δημοσιεύεται ἐν Ἀθήναις πραγματικῶς τοῦ κ. Ἀντωνίου Μηλαράκη ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐπιστολὴς περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ μέτρον. Ἀνδρὸς Κίως (Μετὰ δύο γεωγραφικῶν πινάκων). Φράγκα 50. Πινάκων περιεχομένων τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς συνοδευόμενος θέλει δημοσιεῖται ἐν τῇ προσεχῇ δελτίᾳ. — Τὸ ἐν τῇ ἑστίᾳ δημοσιευθὲν διήγημα τοῦ κ. Δ. Βικλῆ, ὁνομαζόμενον Ἀράς, μετεφφράσθη ἑσθῶς καὶ εἰς τὴν δανικὴν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν λο-

γίου Δανῶν καὶ Ἰωάννου Πέου. Ὁ δανικὸς τίτλος τῆς μεταφράσεως ταύτης ἔχει ὡς ἑξῆς: Lukis Lanas, en Gammel Graekers ungdomserindringer, udgivet af Dimitrios Bikelas. Oversat fra den nygraeske original af Jean Rio (Sætztyk af Historisk Arkiv). Kjøbenhavn. I. Bohens bogtrykkeri, 1880. — Ἡ Cölnische Zeitung καὶ ἡ Journal des Débats δημοσιεύουσιν ἐγκωμαστικὰς κρίσεις περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα δημοσιευόμενων Monumenta Historiae Hellenicae. Ὁ πατριώτικος Ἑρμῆς τοῦ ἑστίου γράφει τὸ ἐν τῇ ἑστίᾳ ἑφημερίδων Συζητήσεων ἀρθρον ἐπὶ τῇ ἐστίᾳ τοῦ ἑστίου. — Τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ ἑλληνιστοῦ κ. Σάββα κατέχευε θέσιν μετὰ τῶν ἀποδοκιμαστικῶν δημοσιεύσεων, αἵτινες ὡφείλαν τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Ἡ ἀμάθεια ἐν τῇ γνησίᾳ διατελοῦμεν περὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ μαθηματικοῦ ἑλληνισμοῦ εἶνε ἡ αἰτία τῶν ἀποδοκιμαστικῶν κριτικῶν, τὰ ὅποια μένουσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ Ἀναγέννησις, τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, τὸ ἐφ' ὃ ἐκινήθη ἡ ἀρχαία καὶ αἰτίας ἐν αὐτῇ τῇ Βυζαντινῇ. Ἑλλάδα. Ὁρίων παρὰ τὸν πνεῦμα αὐτοῦ ὁ Πλάτων, καὶ εἰς τὴν ἐπιστομὴν περὶ τοῦ κόσμου ἐξ οὗ προήχθη, ἀφ' οὗ οὐδὲν ἔσται καὶ κατ' ἐπιστομὴν μᾶς ἐξηγεῖ αὐτόν. Τὰ λαμπρὰ ἔργα τοῦ κ. Σάββα διαέχουσιν τελεῖον φῶς ἐπὶ τῇ ἱστορικῇ ταύτην ἐπὶ τῇ οὐδὲν ἔσται καὶ τὴν ὑπόκωφον πάλιν τὸν βυζαντινισμὸν πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν, τὴν παραδόξω τῶν ὁλοῦν βραδείαν πῶς ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰ εἰς τὴν ἐθνικογραφίαν τῆς χώρας ταύτης ἀφορῶντα προβλήματα. Νῦν δὲ κ. Σάββα ἀναπτύσσει τὴν ἀπείναν δύναμιν τῆς φιλοπονίας αὐτοῦ ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ ἀπαραμύλλου ἄρχειον τῆς Βενετίας. Συγχοι χαίρομεν τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ, διότι ὑποστηρίξει ἔργα τοῦτο λαμπρὰ, τοσοῦτον τιμῶν τὴν ἑλλάδα καὶ τοσοῦτον ἐκτιμώμενα ὑπὲρ ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου. — ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὴν περὶ Βησαρίωνος πραγματείαν τὴν στεφθεσίαν ὑπὸ τοῦ ἐν ἑστίᾳ. — Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν, κ. Ν. Νάσι, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως ἐν τῇ Revue historique (Mai—Juin 1880) περίσπουδατος διατρίβῃ ὑπὸ τὸν τίτλον Le siege et la prise de Constantinople par les Turcs d'après des documents nouveaux. — Ἐν μικρῇ συλλογῇ φύλλων περὶ ἀνέκδοτων πνεύμα ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ αἰγυπτιακοῦ μουσειοῦ δὲ καὶ διηγήσεως κ. Φρειδερίκου Βλάσ ἀνεύρου ἐσχάτως δύο μεμνημένα πολλοῦ λόγου ἀξίας. Ἡ μὲν πρώτη γραφεῖσα καὶ θανὼν κατὰ τὸν 8^{ον} αἰῶνα μ. Χ. περιέχει 20 περίπου στίχους τῆς Σαπφῶς, ὅν αὐτὴ μὲν εἶνε ἐπὶ ἀνέκδοτον κατὰ τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Ἡ δὲ ἑτέρα πολλὰ μείζων τῆς πρώτης γραφεῖσα κατὰ τὸν 4^{ον} περίπου αἰῶνα μ. Χ. καὶ εἶνε λείψανόν τῆς ἀπολεσθεῖσης τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου. Μετὰ ἀνάπτυξιν τῆς Δεσμοῦ τῆς, περιέχον ὀληντὴν ἑστὴν τοῦ ἀγγέλου, διηγουμένη πῶς οἱ υἱοὶ τῆς Μελανίππης, Βισαπὸς καὶ Ἀλκίλοος, ἐνεδωθέντες ὑπὸ τῶν υἱῶν τῆς Θεᾶς οὐκ ἐφόνευσαν ἀμυνόμενοι τοὺς ἐπιβαλόντας υἱοὺς ταύτης. Οἱ στίχοι τοῦ δευτέρου τοῦτο τεμαχίου, 47 τῶν ἀριθμῶν, συνεπληρώθησαν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν Βλάσ καὶ Weil. — Ὁ κ. Μάξιμος Κολλινὸς, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῇ ἑστίᾳ περὶ τῶν δύο ἑστίων τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ ἐκ περιηγήσεως ἐν τῇ ἑστίᾳ καὶ εἰς τὸν Παῦρον. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν αὐτοῦ καταφαίνεται πόσῃ ζωὴν καὶ δύναμιν ἔχει ὁ ἑλληνισμὸς ἐν ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἐκείναις χεῖρας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Περὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀταλίας, ἐν παραδείγματι, γράφει: «Εἶνε πλουσία καὶ εὐμεροῦσα, διατρεῖ ἐπὶ τὰ ναυὰ καὶ ἀγρολίας ἀρρέονας καὶ πορσεῖται καὶ ἀποστέλλει κατ' ἔτος πολλοὺς νέους εἰς τὰ γυμνάσια τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ νοσήμονες Ἕλληνες ἐνδιέφερονται περιπαθεῖς εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον. Αὐτοὶ καὶ αἱ Ἀθῆναι εἶνε ἐν τῇ πόλει. Ὁ προσφιλέστατος αὐτῶν πόθος εἶναι νὰ ἀπέλθωσιν αὐτοὶ τὰ τέκνα τῶν, ὅπως σπουδάσωσι καὶ ἐπισκεφθῶσι τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος, περὶ ὧν ἡρώτων ἡμᾶς μετ' ἀπελούς πε-